

Tisztelt Alkotmánybíróság!

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/1660-7/2019.
Érkezett:	2019 DEC 20.
Példány:	1
Melléklet:	
Kezelőiroda:	

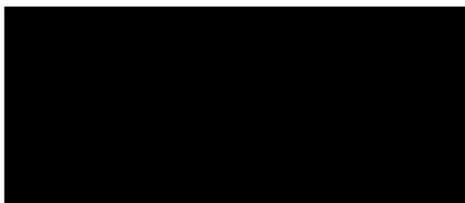
 mint a **bírói szolgálati viszonyom helyreállítása** iránt 2006. augusztus 15. napján **indított**, a Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság előtt 2.M.764/2006. szám alatt folyamatban volt és a Kúria 2015. június 24. napján kihirdetett Mfv.I.10.523/4. számú részítéletével lezárt, majd a bírói szolgálati viszony **helyreállításának elmaradása miatt** 2018. június 24. napján **újraindított** és a Salgótarjáni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság előtt 2.M.75/2018. majd 2.M.92/2018 alatt folyamatban volt munkaügyi per felperese, a Balassagyarmati Törvényszék 15.Mpkf.20.243/2019/3. számú, a felperes keresetlevelét a Pp. 176.§(1) bekezdés d/ pontja alapján jogerősen visszautasító végzésével összefüggésben előterjesztett alkotmányjogi panaszt tevő indítványozó, az Alkotmánybíróság Főtitkára által 2019. november 15. napján kézbesített IV/1660-1/2019. számú tájékoztatás, az Alkotmánybíróságon 2019. december 11. napján történt iratbetekintés, valamint a rendelkezéseimre álló okiratok alapján az alábbiak szerint nyilatkozom.

A bíró szolgálati viszonyának jogellenes megszűnése és ennek jogkövetkezményeként a bíró szolgálati viszonyának a helyreállítása a jogalkalmazó bíróságok részéről olyan jogállami elvárás, melynek hiánya a bírói függetlenség jogintézményének és ezzel együtt, az egyes bíró eltávolíthatatlanságának, az Alaptörvény 26.cikk (1) bekezdése által rögzített alapvető sérelmét jelenti.

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (Abtv.) 2.§ értelmében, az Alkotmánybíróság az Alaptörvény védelmének legfőbb szerve.

Az Alaptörvény hivatkozott rendelkezése és az Alkotmánybíróság alapvető jogkörének összevetése alapján az állapítható meg, hogy a bíró Alaptörvényben biztosított jogának érvényre juttatása, az egyes bíró jogérvényesítésének alkotmányos eszközökkel történő elősegítése olyan rangú és fajsúlyú tartalmi többletet, közérdeket, társadalmi érdeket is érintő kérdés, mely álláspontom szerint önmagában is megteremti az alkotmánybírósági eljárás „érdemi jogalapját” adott esetben és akkor is, ha annak akár ügyrendi, akár eljárásjogi akadály a látszik fennállónak, a főtitkári tájékoztatás alapján.

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (Abtv.) 29.§ rendelkezése szerint, az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be.

Tekintettel arra, hogy az előterjesztett alkotmányjogi panasz megítélésem szerint alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést érint, különös tekintettel arra, hogy az eljáró bíróságok döntései dacára, a mai napig nem került sor az indítványozó bírói szolgálati viszonyának helyreállítására, tisztelettel kérem az Alkotmánybíróságot, az Abtv. 27. § által rögzített, az Alaptörvény 24.cikk (2) bekezdés d/ pontja alapján történő érdemi eljárás lefolytatására.

Kérem, hogy az Alkotmánybíróság az Abtv. 27.§ alapján indult eljárásban, az 1997. évi LXVII. törvény (régii Bjt.) 57.§ (1) bekezdés b/ pontjának alaptörvénnyel való összhangja tekintetében is folytassa le a 26.§ szerinti vizsgálatot.

Ezzel összefüggésben tisztelettel kérem Főtitkár Urat, hogy jogi álláspontjától függetlenül, az indítványozó erre irányuló kérelme alapján, szíveskedjen az alkotmányjogi panaszt, az Abtv. 56.§ (1) bekezdése alapján, a befogadásról érdemben döntő tanács elé utalni.

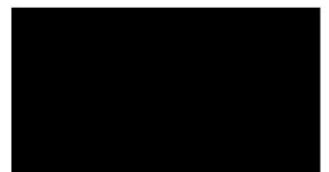
Az Abtv. 27.§ alapján, az alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági *eljárási befejező egyéb döntés* az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti.

Főtitkár Úr tájékoztatása alapján a bíróságok keresetlevelet - hiánypótlási felhívás kiadását mellőző - visszautasító végzései nem minősülnek sem az ügy érdemében hozott döntésnek, sem a bírósági eljárást befejező egyéb döntésnek, ezért alkotmányjogi panasz előterjesztésének az Abtv. 26.§ (1) bekezdése értelmében nincs helye.

A polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 406.§ (2) bekezdése alapján, az (1) bekezdésben foglaltak megfelelő alkalmazásával van helye felülvizsgálati kérelem benyújtásának a keresetlevelet a 176.§ (1) bekezdés a)-i) pontja .... alapján visszautasító és az eljárást a 240.§ (1) bekezdés a)-c) és f) pontja alapján megszüntető jogerős végzések ellen.

A Pp. 176.§ (1) bekezdés d/ pontja alapján a bíróság - hiánypótlás kiadását mellőzve - a keresetlevelet visszautasítja, ha a felek között ugyanabból a ténybeli alapból származó, ugyanazon jog iránt indított más perben, a per tárgyát már jogerősen elbírálták.

A felülvizsgálati kérelem tárgya a jogerős bírósági végzés.

Tekintettel arra, hogy a Pp. 406.§ (1)-(2) bekezdése a felülvizsgálatot, csak az eljárást befejező jogerős határozat ellen engedi meg és az érdemi vizsgálat nélküli keresetlevelet visszautasító végzést ide sorolja, ezért megállapítható, hogy A Pp. 176.§ (1) bekezdés d/ pontjára alapított végzés is, eljárást befejező jogerős érdemi határozatnak minősül, függetlenül attól, hogy nem az ügy érdemében hozott végzés, ezért felülvizsgálattal és ebből álláspontom szerint okszerű módon alkotmányjogi panasszal is támadható a keresetlevelet ítélt dolog jogcímén visszautasító végzés.

A Salgótarjáni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság előtt a 2018. június 24. napján előterjesztett keresetlevél alapján indult bírósági eljárás.

A keresetlevél nyomán a következő időpontban és tartalommal születtek végzések az eljárás során.

Az elsőfokú eljárás során

2.M.75/2018 alatt:

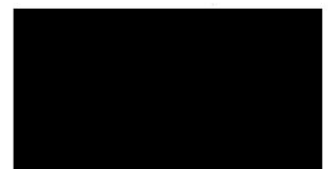
- 2.M.75/2018/3. számú, 2018. szeptember 21. napján kelt, és a formanyomtatvány teljes körű kitöltésére kötelező hiánypótló végzés,
- 2.M.75/2018/7. számú a felperes által a kellő felkészülés érdekében kért határidő hosszabbítást 2018. november 19. napján elutasító végzés
- 2.M.75/2019/9. szám alatt 2018. december 15. napján kelt végzés arról, hogy a határidő hosszabbítást elutasító 2.M.75/2018/7. számú végzés jogerőre emelkedett

2.M.92/2018/2. alatt:

- 2.M.92/2018/2. számú hiánypótlásra felszólító végzés,
- 2.M.92/2018/4. számú és a keresetlevelet - hiánypótlási felhívás kiadását mellőző - végzésként megjelölt visszautasító végzés (melynek indokolása nem jelöli meg a határidő-hosszabbítás iránti kérelmet elutasító és ezzel a keresetlevelet is visszautasító 2018. november 19. napján kelt 2.M.75/2018/7. számú végzésnek a számát, csak az időpontját, a 3. bekezdésben).

A másodfokú eljárás során született 15.Mpkf.20.243/2019/3. számú, a 2.M.92/2018/4. végzést helybenhagyó végzés.

Ennek jelentőséget azért tulajdonítok, mert a 2.M.92/2018/4. számú végzés ellen előterjesztett fellebbezésben a munkaügyi bíróság eljárása során keletkezett teljes peranyag felülvizsgálatát kértem.

Az Alkotmánybíróságon történt iratbetekintés alkalmával azonban csak a „M.92/2018/4. és a 15.Mpkf.20.243/3. számú végzés volt fellehető.

A Salgótarjáni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2.M.75/2018/7. számú végzésében arról tájékoztatott, hogy a Pp. 178.§ (1) bekezdése alapján a keresetlevél előterjesztésének joghatásai fennmaradnak, ha a felperes a visszautasító végzés jogerőre emelkedésétől számított 30 nap alatt a keresetlevelet szabályszerűen előterjeszti. Tájékoztatta a felperest arról is, hogyha a végzés jogerőre emelkedését megelőzően a keresetlevelet előterjeszti, azt a visszautasító végzés ellen előterjesztett fellebbezés visszavonásának vagy a végzés elleni fellebbezési jogról való lemondásnak kell tekinteni azzal, hogy az ezzel ellentétes felperesi nyilatkozat hatálytalan.

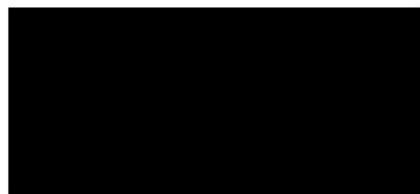
A felperes a bíróság hivatkozott 2.M.75/2018/7. szám alatti 2018. november 19. napján kelt végzését 2018. december 7. napján vette át. A fellebbezésre nyitva álló 15 napos határidő 2018. december 27. napján telt le.

A fellebbezési határidő alatt és ellenére azonban, a bíróság a 2.M.75/2019/9. számú végzése alapján a 7. számú végzés 2018. december 1. napján jogerőre emelkedett.

Mindezek alapján megállapítható, hogy a felperes részéről 2018. november 28. napján ismételt előterjesztett keresetlevél, a fellebbezési jogról történő lemondásnak tekinthető dacára annak, hogy a felperesnek a keresetlevél ismételt előterjesztésekor nem volt tudomása arról, hogy a bíróság a határidő hosszabbítás iránti kérelmét és ezzel együtt a keresetlevelét a 2018. november 19. napján kelt 2.M.75/2018/7. számú és december 7. napján kézhez vett végzésével el fogja utasítani, mint ahogy nem volt tudomása arról sem a keresetlevél ismételt benyújtásakor, hogy a 2018. december 15. napján kelt 9. számú végzés tanúsága szerint 7. számú végzés 2018. december 1. napján jogerőre emelkedett.

Ebből azonban az is következik, hogy a felperesnek sérült az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése által biztosított azon joga, hogy jogorvoslattal éljen a bíróság 2.M.75/2018/7. számú keresetlevelet visszautasító végzés ellen.

Az alapjogsérelemre tekintettel pedig és a fent vázolt eljárási alakulása miatt a keresetlevél ismételt előterjesztése egyúttal hatálytalan is azért, mert az az elutasító végzés jogerőre emelkedésétől, azaz 2018. december 1. napját követően lett, a jogerőtől számított 30 napon belül először előterjesztve, így minden ezt követő eljárási cselekmény a felperes önhibájától függetlenül hatálytalan.

Mindezekre tekintettel kérem az Alkotmánybíróságot valamennyi, így az alkotmányjogi panaszban feltüntetett végzéseken kívüli összes végzés hatályon kívül helyezésére és az I. fokú bíróságnak a felperes 2018. november 24. napján történt keresetlevele alapján az eljárás lefolytatására.

Elsődleges kérelmem tehát az Alkotmánybíróság felé az alaptörvényben biztosított jogorvoslati jog megsértése nyomán valamennyi végzés hatályon kívül helyezése.

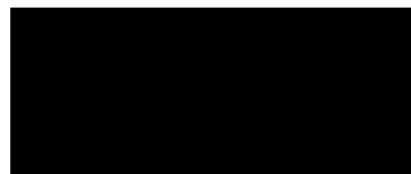
Abban az esetben, amennyiben a bíróság az előterjesztett alkotmányjogi panasznak ebben a vonatkozásban nem ad helyt, úgy másodlagos kérelmem az, hogy szíveskedjen az Alkotmánybíróság a 27. § szerinti eljárást lefolytatni.

Utóbbi esetben kérem, hogy szíveskedjen megjelölni, hogy milyen formai és tartalmi feltételeknek kell megfelelni pontosan ahhoz, hogy az Alkotmánybíróság az eljárást lefolytassa. A főttkári tájékoztatás az Abtv. 55.§ feltételeinek általános megjelölésére utal, mint feltételre az eljárás lefolytatásához. Kérem, hogy ennek teljesítésére szíveskedjen határidőt biztosítani.

Azzal, hogy az eljáró bíróságok a felperes egyetlen kereseti kérelmét sem bírálták el messzemenően sérült az indítványozó bírósághoz fordulásának joga, mely a tisztességes eljárás legalapvetőbb követelménye, az Alaptörvény XXVIII.cikk (1) bekezdésében biztosított alapjoga, az EJEE 6. cikk (1) pontjának megfelelő eljárási joga.

A felperesnek a per irataival bizonyítottan következetesen azonos kereseti kérelmei voltak. A bírói szolgálati viszony jogellenes megszűnésének a megállapítását, ennek jogkövetkezményeként a bírói szolgálati viszony helyreállítását és az okozott vagyoni és nem vagyoni kár megfizetését kérte.

Iratellenes és valótlan valamennyi olyan ítéleti és hivatkozási alap az eljáró bíróságok részéről, melyek azt állítják, hogy a felperes kereseti kérelmét módosította volna az eljárás folyamán és azt kérte volna, hogy a bíróság állapítsa meg azt, hogy az I. rendű alperes jogellenesen szüntette meg a felperes bírói szolgálati viszonyát. Ugyancsak nem volt a felperesnek határozott időre történő bírói kinevezés iránti kérelme sem. A Kúria Mfv.I.10.523/2014/4. számú részítéletében egy általa megállapított jogellenességi ok alapján döntött a határozott idejű bírói kinevezésről, mely kizárólag abban az esetben jelentené a felperes bírói szolgálati viszonyának a helyreállítását, ha a Fővárosi Törvényszék vagy az Országos Bírói hivatal, a Kúria ítéletének döntése és indokolása alapján felterjesztette volna a felperes bírói kinevezése iránti kérelmet a Magyar Köztársaság Elnökéhez.

Az országos Bírói Hivatal azonban, akivel szemben az eljárás jogerősen megszűnt, egészségügyi pályaaalkalmassági vizsgálatához kötötte a kinevezést, dacára annak, hogy a Kúria kifejezetten utalt arra az indokolásban, hogy a felperes kinevezése egészségügyi feltételhez nem köthető.

Az egészségügyi pályaaalkalmassági vizsgálat azonban határozott idejű ismételt bírói szolgálati viszonyt eredményezne, nem a bírói szolgálati viszonynak a jogellenes megszűnés időpontjára visszaható hatállyal történő helyreállítását. Ebben az esetben pedig egy el nem bírált függő jogi helyzet keletkezne a jogellenes megszűnés és az ismételt kinevezés időpontja között, ami Alaptörvény-ellenes joghelyzetet eredményezne, és nem rendezné a felperes jogviszonyát.

A felperes, tiszteletben tartva a Kúria döntését és abban a hitben, hogy a döntés, bár messze nem az elvárt módon, de a felperes bírói szolgálati viszonyát helyreállítja, kezdeményezte az ítélet végrehajtását, eredménytelenül.

Az Alkotmánybíróság a 26/2015(VII.21.) AB határozatában maga mondta ki azt az alkotmányjogi alapvetést, hogy az eljárás tisztességének önmagában nem elégséges feltétele a bírósági út igénybevételének pusztá lehetővé tétele, az csak akkor biztosított, ha a bíróság érdemben dönt a perben előterjesztett kérelmekről. Az Emberi Jogok Európai Bírósága szerint pedig a bírósághoz fordulás jogának elemi része a jogerős bírói ítélet végrehajtásához való jog. Ennek hiánya ugyanis a bírósághoz fordulás jogát annak lényegétől, a bírói úton elérhető hatékony jogvédelemtől fosztaná meg.

A felperes értelemszerűen terjesztett elő kártérítési igényt is a perben, azonban kizárólag a Kúria jogerős ítéletének az időpontjáig, mert alapvetően elvi kérdés a felperes, mint volt bíró részére az, hogy elvi szinten próbáljon a bírói függetlenség ügyéért saját ügyén keresztül is harcolni. A felperes, a Kúria ítéletét és az által elbíralt jogellenességi okot tiszteletben tartva igazította a kártérítési igényét az I. r alperes Kúria által megállapított jogellenes magatartásához, azonban joglemondó nyilatkozatot a kártérítés vonatkozásában nem tett.

A felperes jogi álláspontja az, hogy a bíró szolgálati viszonyát akkor, ha bármely jogellenességi ok megállapítást nyer a bíróság részéről, helyre kell állítani. A jogellenességi ok azonban elméletileg legalábbis nem lehet más, mint amelynek nyomán a bíró eltávolításra került.

Mellékletek

1. Az indítványozó 2018. november 24. napján előterjesztett keresetlevele
2. 2.M.75/2018/3. számú végzés
3. 2.M.75/2018/7. számú végzés
4. 2.M.75/2019/9. számú végzés
5. 2.M.92/2018/2. számú végzés
6. 2.M.92/2018/4. számú végzés
7. 15.Mpkf.20.243/2019/3. számú végzés

